

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning,

Kl. 17:44

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at man mener, at Danmark er et lille marked, men der er da masser af kommuner – senest Helsingør Kommune – der mener, at de altså er et stort nok marked for granit til at sige, at de ikke vil købe granit, der er fremstillet af arbejdere, der får stenslunger af arbejdet. Flere andre danske kommuner har besluttet det samme, og en kommune i Danmark er trods alt et mindre marked end Danmark som sådan.

Kl. 17:44

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvorfor vi i Danmark ikke skulle kunne gå ind og sige, at hvis vi får dokumentation for, at chokolade eller granit, eller hvad det nu er, er fremstillet af slavearbejdere, folk, der får stenslunger, folk, der ikke har de mest basale rettigheder, så forbyder vi de produkter at blive solgt i Danmark. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad problemet skulle være ved at sige, at vi ikke vil have, at de varer bliver solgt i Danmark. Hvis en kommune kan sige, at de ikke vil være med til at købe den granit, burde vi også som land kunne gøre det.

Kl. 17:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:45

Pia Adelsteen (DF):

Der mener jeg jo så, at medierne har haft en kæmpestor rolle i lige præcis sagen om granit og egentlig har været med til, at det nu foregår ad frivillighedens vej. For kommunerne har valgt at sige: Det er ikke derfra, vi skal have granitten, når vi nu har konstateret, at tingene er, som de er.

Det behøver man ikke en fordyrende kontrolforanstaltning til, der sidder i Beskæftigelsesministeriet. Det mener jeg ikke.

Kl. 17:45

Formanden:

Det er hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, at fru Pia Adelsteen har læst forslaget. For det går jo ud på, at når man konstaterer, at der er sket en overtrædelse af arbejdstagers rettigheder vedrørende en vare og en procent, så skal det forelægges for en domstol, og så skal der træffes afgørelse, om det er korrekt. Overtrædelser er sket utallige gange inden for chokoladeproduktion, tobaksproduk-

tion, granitproduktion, produktion af hospitalsudstyr, utallige områder. Jeg kan henvise til en fremragende side, der er oprettet på internettet, der hedder DanWatch, som gennemgår en masse af de her sager. Der skal ikke laves kontrol af alle varer, for vi kommer jo ikke bare vilkårligt og siger, at man skal forbyde produkter; så skal der være en domstolsafgørelse, og så kommer forbuddet. Det er da ikke bureaukratisk, så er domstolssystemet i almindelighed i hvert fald fordyrende og bureaukratisk og skal afskaffes.

Kl. 17:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:46

Pia Adelsteen (DF):

Så kan det da godt være, jeg har misforstået lovforslaget. Som jeg har læst det, ønsker Enhedslisten at oprette et kontor under Beskæftigelsesministeriet. Man siger så nu, at de selvfølgelig kun skal lave noget på det kontor, når der kommer klager ind. Det vil sige, at man altså har en fordyrende proces med nogle folk, der sidder på et kontor og laver ingenting, indtil der kommer en klage. Det fordyrer da varerne, set med mine øjne i hvert fald.

Man siger så også fra Enhedslistens side, at det først er, når det er konstateret, at der er noget galt, at man begynder at gøre noget. I sagen med granit har man jo f.eks. netop via medierne konstateret, at der er noget galt, og der reagerer danskerne jo meget prompte. Så jeg forstår simpelt hen ikke lovforslaget så.

Kl. 17:47

Formanden:

Det er hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:47

Frank Aaen (EL):

Det sidste kan ikke helt afvises, men det står altså klart og tydeligt, at man f.eks. kan have et kontor under Arbejdstilsynet, som, hvis de modtager klager fra en fagforening i et tredjeland eller fra en fagforening i Danmark, der er blevet bekendt med, hvad der sker i et tredjeland, skal behandle klagen. Er klagen begrundet, skal den forelægges en domstol.

I virkeligheden burde det jo ikke være nødvendigt at have et forslag om det her for overhovedet at få den slags ting gjort. Det burde være en selvfølge, at vi er i stand til at håndtere klager over, at der måske er slavearbejde.

Det, vi siger, er bare, at kan man konstatere, at der er slavearbejde, og kan en domstol afgøre, at